

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Forslag er et Led i den Række af Lovforslag, hvis Fremsættelse skyldes Kravet om forøgede Statsindtægter. I Stedet for nu at fremsætte et Tillæggsforslag til Lovene af 1. April 1887 og 8. Maj 1908 har man anset det for heldigst, navnlig da Bestemmelserne i førstnævnte Lov om Beskatningen efter Karum ikke længere have Gyldighed, at samle samtlige gældende Bestemmelser i nærværende Lovforslag. Hvor dette paa noget væsentligt Punkt afviger fra de tidligere Love, har man i Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer gjort opmærksom herpaa. I nærværende Forslag er Betegnelsen i Loven af 1887 „Brændevin“ og de ved Sammensætning hermed dannede Udtryk som Følge af den ændrede Produktionsteknik erstattede med „Spiritus“ og de ved Sammensætning hermed dannede Udtryk. Medens nemlig Drikkebrændevin tidligere almindeligvis blev fremstillet direkte ved Brænding, produceres der nu først Raaspiritus af høj Alkoholstyrke, hvoraf Drikkebrændevinen laves ved Nedblanding med Vand til den ønskede Styrke og ved Tilsætning med de sædvanlige Ingredienser. Den Vare, der passerer Maaleren og beskattes, er imidlertid Raaspiritusen, ikke den færdige Drikkevare, og det er da korrekttest at gaa over til den ændrede Betegnelse.

Den i § 3 foreslaaede Forhøjelse af Hovedafgiften ventes at ville indbringe en *Merindtægt af ca. 3,109,000 Kr.*, der fremkommer saaledes:

Af den samlede Spiritusproduktion i 1910, ca. 15,012,000 l à 100 pCt., denatureredes ca. 1,600,000 l og fritoges saaledes for Skat, medens ca. 10,979,000 l beskattedes som Brændevin og Akvavit. Regner man, at en Skatteforhøjelse som den foreslaaede vil bevirke en Forbrugsnedgang af 20 pCt., bliver tilbage en Beskatningsmængde af 8,783,000 l, hvilket med en Skattesats af 60 Øre pr. l giver en Indtægt af 5,270,000 Kr. Skatten af Brændevin og Akvavit udgjorde i 1910: 2,086,000 Kr., og Merindtægten bliver altsaa 3,184,000 Kr. Fra dette Beløb maa imidlertid drages den *Mer-Udførselsgodtgørelse*, der følger med den betydelige Forhøjelse af Hovedafgiften, og som skønsvist anslaaes til ca. 75,000 Kr. (Udførselsgodtgørelsen udgjorde

for Hovedafgiftens Vedkommende i sidste Regnskabsaar ca. 35,000 Kr.). Tilbage bliver derefter 3,109,000 Kr.

De i § 44 foreslaaede Forhøjelser af Tolden paa Løbe-Nr. 21, Brændevin og Akvavit, hvoraf Indførselen i 1910 androg ca. 12,000 l, samt paa Løbe-Nr. 221, Parfumerier, hvoraf Indførselen i 1910 androg ca. 91,000 kg, ventes at ville indbringe en *Merindtægt af ca. 29,000 Kr.*

De i nærværende Lovforslag foreslaaede Forhøjelser kan altsaa tilsammen anslaaes at ville gve en Merindtægt af ca. 3,138,000 Kr.

Hvad „Forskæringsspritten“ angaar, hvoraf der i 1910 beskattedes ca. 2,433,000 l, er den ved Loven af 8. Maj 1908 gennemførte Forhøjelse fra 1. Juli 1912 opført paa Finanslovsforslaget 1912—13 med $\frac{3}{4}$ af Forhøjelsen eller 266,000 Kr.

Endelig vil der antagelig ved *Efterbeskatningen* indvindes et betydeligt Beløb, hvis Størrelse man dog ikke har været i Stand til med nogenlunde Sikkerhed at beregne.

Man er ved Skønnet over en Skattestignings Virkning paa Forbruget af den paagældende Vare overordentlig usikkert stillet. Man har dog ment det nødvendigt for Brændevins og Akvavittens Vedkommende, hvor den betydelige Forøgelse af Afgiftsbeløbet formentlig vil medføre en ikke ringe Forhøjelse af Detailprisen, at regne med en saa betydelig Forbrugsnedgang som 20 pCt. Der gør sig jo nemlig for Brændevinsforbrugets Vedkommende den særlige Faktor gældende, at det i Forvejen er i Nedgang og anses for sundhedsskadeligt, saaledes at Skattens Forhøjelse maaske for mange vil blive en Opfordring til fuldstændigt Ophør med Forbruget.

Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Svarer til § 1 i Loven af 1887, dog at der — i Lighed med, hvad Ølloven foreskriver for Bryggeriernes Vedkommende — er indføjet en Bestemmelse om, at Spiritusfabrikterne skulle føre autoriserede Handelsbøger, hvad der er af Betyd-